

dvanaest mjeseci i izvršit će se u dvanaest uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 442,41 eura/3.333,33 kn.

2. Tužitelj osporava zakonitost pobijane odluke navodeći da je Povjerenstvo saznalo o mogućoj povredi ZSSI-a iz članka koji je izašao 11. rujna 2019. na portalu tportal.hr te je postupak pokrenulo 1. listopada 2021., a da je istovremeno protiv tužitelja vođen drugi postupak radi šest taksativno navedenih slučajeva za koje je utvrđena povreda i izrečena maksimalna moguća sankcija od 40.000,00 kn odlukom od 9. rujna 2022. Dakle, navodi kako se radi o dva skoro istovremeno pokrenuta postupka, jednom pokrenutom 29. listopada 2021., te ovom pokrenutom 1. listopada 2021., te navodi kako su vođeni paralelno, ali odluke donesene s velikim vremenskim odmakom, bez potrebe poduzimanja konkretnih radnji. Tvrdi kako je bilo potrebno spojiti navedene postupke i izreći jedinstvenu sankciju pogotovo što se prethodni postupak vodio radi niz nepovezanih slučajeva za koje se tužitelj tereti po istoj osnovi i u ovom predmetu. Smatra kako tuženik zlouporabljuje svoje ovlasti proizvoljnim multipliciranjem slučajeva suprotno temeljnim načelima prava, kršeći Ustavna prava tužitelja te je time omogućio dva puta izreći drakonske kazne tužitelju uzimajući pri tome kao otegotnu okolnost vođenje ranijeg postupka.

2.1. U vezi počinjene konkretne povrede tužitelja u ovom postupku, navodi kako tuženik nije obrazložio poveznicu između zamolbe tužitelja i zaključka da je time zlouporabljeno pravo, pa da time proizlazi kako je i samo podnošenje zamolbe nedopušteno i protuzakonito. Prigovara i što tuženik nije dao odgovore na pitanja je li tužitelj odgovoran i je li imao utjecaja na odluku Vijeće da udovolji njegovoj zamolbi. Tvrdi i da tuženik implicira krivnju tužitelja u kaznenim postupcima koji se vode, a u kojima nije podignuta niti optužnica, a zanemaruje presumpciju nevinosti istoga. Nadalje, prigovara što tuženik zamolbu tužitelja tretira kao prijedlog s obvezujućim učinkom. Smatra povredom što tuženik implicira da je tužitelj na skriveni način utjecao na Odluku Općinskog vijeća kojom je usvojena njegova zamolba, a da je Općinsko Vijeće tijelo različito od načelnika i on ne donosi odluke Vijeća koje pri odlučivanju nije vezano prijedlogom bilo kojeg drugog tijela. Navodi da između prijedloga i zamolbe postoji presudna razlika, te da Vijeće nije vezano niti prijedlogom nekog tijela, a kamoli zamolbom pojedinca.

2.2. Nadalje, navodi da je tuženik u ovom postupku, za razliku od prethodnog crpio saznanja iz svih izvora, članku s web postala i službenih glasnika općine, a da je u prethodnom postupku to odbijao te predlaže Sudu izvršiti uvid u spis ovog Suda poslovni broj: 1 Us I-8/2023, na koji postupak se tuženik poziva u svojoj odluci i tvrdi da isti svojim navodima prejudicira.

2.3. U vezi tvrdnji tuženika o neaktivnosti tužitelja tijekom postupka, odnosno neočitovanje na odluku o pokretanju postupka protiv njega, navodi da mu se pasivnost ne može uzimati kao otegotna okolnost, jer da sudjelovanje ili nesudjelovanje nije dužnost, već pravo, što smatra ogromnom razlikom.

2.4. Zaključno, tužitelj predlaže Sudu provesti raspravu te poništiti osporavanu odluku i sam riješiti predmetnu upravnu stvar uz naknadu troška upravnog spora поближе zatraženom u tužbi.

3. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovanost tužbenih navoda i tužbenog zahtjeva. U vezi prigovora tužitelja da je trebalo spojiti predmetni postupak sa prethodno vođenim protiv istoga koji je okončan odlukom od 9. rujna 2022., navodi kako uvjeti za spajanje upravnih stvari u jedan postupak predstavljaju prethodni procesnopravni postupak koji uvjeti su propisani člankom 44. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09. i 110/21., dalje ZUP), a za što je nužna pretpostavka ista pravna osnova i isto ili slično činjenično stanje. Navedeno je fakultativna mogućnost te u nadležnosti tijela koje odlučuje o upravnoj stvari, a ne obveza kako to pogrešno i neosnovano navodi tužitelj. Navodi i kako u

prethodnom postupku protiv tužitelja su se ispitivale okolnosti izvršavanja refundacije novčanih iznosa iz općinskog proračuna za izgradnju električne mreže sinu tužitelja, isplata jednokratne pomoći u slučaju poplava, požara i dugih teških socijalnih stanja tužitelju i njegovim sinovima, isplate stipendija i dr., a u ovom postupku su se ispitivale okolnosti oko plaćanja troškova pravosudnih postupaka koji se vode protiv tužitelja. Zaključuje da s obzirom da se radi o različitom činjeničnom stanju da nisu bili ispunjeni zakonski uvjet za spajanje tih postupaka. K tome, navodi i da se radi o dvije različite osnove, odnosno u predmetu P-154/2020 je osnova bila prijava ovlaštenog držanog tijela dok je predmetni postupak otvoren po službenoj dužnosti na temelju javno dostupnih informacija.

3.1. U vezi prigovora tužitelja koji se odnosi na vremenski odmak u kojem su donesene odluke od 9. rujna 2022. i osporavana odluka od 20. travnja 2023. tuženik ističe kako je u više navrata dopisima od 9. listopada 2020., 20. siječnja 2021. i 13. kolovoza 2021. od Općine Čeminac zatraženo očitovanje je li općina platila pravosudne troškove tužitelju po odluci Općinskog vijeća od 9. rujna 2019. ali na koje se ista nije očitovala niti je dostavljena dokumentacija. Navodi kako je takvim postupanjem tužitelj na poziciji dužnosnika javne vlasti koji zastupa općinu pokazao namjeru onemogućavanja rada državnih tijela te prikrivanja dokumentacije te je nedostavljanjem zatraženog postupio protivno članku 39. stavku 5. ZSSI-a.

3.2. Nadalje, tuženik osporava navode tužitelja da nije objasnio poveznicu između radnje koje se sastoji u podnošenju zamolbe Općinskom vijeću Općine Čeminac i zaključka da je tužitelj zlorabio posebna prava dužnosnika podnošenjem zamolbe tretirajući istu kao prijedlog Općinskog načelnika upućen Općinskom vijeću. Pri tome se poziva na propisano člankom 7. točkom c) i člankom 20. stavkom 3. ZSSI-a te člankom 39. stavkom 1. i člankom 48. stavkom 1. Zakona o lokalnoj i područnoj regionalnoj samoupravi Narodne novine, broj 33/01., 60/01., 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13., 137/15., 123/17., 98/19., i 144/20, dalje: ZLPS). Stoga zaključuje da tužitelj kao općinski načelnik u skladu s člankom 74. ZLPS osigurava izvršavanje općih akata Predstavničkog tijela na način i u postupku propisanom Statutom te nadzire zakonitost rada upravnih tijela koje obavljaju poslove iz samoupravnog djelokruga jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave. Navodi da je u odluci citirao odredbe ZLPS-a jer iste propisuju posebna prava tužitelja koje proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti Općinskog načelnika u jedinici lokalne samouprave. Navodi i da je tužitelj zamolbu 6. rujna 2019. podnio Općinskom vijeću općine Čeminac u svojstvu Općinskog načelnika za podmirenje pravosudnih troškova nastalih u predmetima vođenim zbog kaznenih djela počinjenih upravo na štetu općine Čeminac, a da je Općinsko vijeće na 22. sjednici održanoj istoga dana kada je tužitelj podnio zamolbu i na kojoj je bio prisutan donijelo odluku o preuzimanju obveza podmirenja tih troškova temeljeći istu na članku 30. Statuta općine Čeminac. Ističe da je u postupku utvrđeno da se u konkretnom slučaju radi o osobnoj kaznenoj odgovornosti tužitelja te da podnošenje zamolbe tužitelja da se iz proračuna jedinice lokalne samouprave u kojoj obnaša dužnost Općinskog načelnika te na čijem čelu snose troškovi koje tužitelj imao u postupcima vezanim za moguću kaznenu odgovornost koja proizlazi upravo iz domene obnašanja dužnosti Općinskog načelnika jasno i nedvojbeno na zlorabitu prava koja proizlaze iz obnašanja dužnosti Općinskog načelnika Općine Čeminac, što predstavlja zabranjeno djelovanje dužnosnika iz članka 7. stavka 1. točk c) ZSSI-a.

3.3. Tuženik ponavlja navode već iznesene u osporavanom rješenju u vezi načina na koji je saznao za počinjenu povredu dok u vezi osporavanja otegotnih okolnosti pri odmjeravanju visine novčane sankcije tuženik napominje da je do donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari već donio tri odluke kojima je utvrđena povreda odredbi ZSSI-a i izrečena sankcija tužitelju i to odluke od 14. srpnja 2016. i 5. lipnja

2020., a protiv kojih tužitelj nije pokretao upravne sporove. U vezi upravnog spora koji se vodi pred Upravnim sudom u Osijeku pod poslovni brojem: Us I-8/2023 navodi da je presudom od 6. srpnja 2023. odbijen tužbeni zahtjev, ali da je osporavana odluka izvršna.

3.4. Nadalje, navodi da je prilikom odmjeravanja visine novčane sankcije posebno cijenio kao otegotnu činjenicu da se tužitelj na odluku o pokretanju postupka od 1. listopada 2021. nije očitovao te da nije dostavljao informacije niti dokumentaciju te da je u dopisu od 13. studenoga 2019. naveo da nije podnio prijedlog Općinskom vijeću za preuzimanje obveze podmirenja svojih pravosudnih troškova čime je pokušao dovesti u zabludu tuženika. Tuženik zaključuje kako je lažnim i prijevaram postupanjem prema državnom tijelu tužitelj grubo prekršio moralnu, etičnu i javnu poslovnu obvezu davanja istinitih i potpunih informacija. Navodi i da tužitelj pogrešno i neosnovano smatra da njegovo sudjelovanje ili nesudjelovanje u postupku nije dužnost već pravo. Pri tome se poziva na članak 39. stavak 3. ZSSI-a prema kojem je dužnosnik dužan dostaviti povjerenstvu u roku od 15 dana od primitka pisanog zahtjeva dostaviti svoje očitovanje, a prema stavku 5. predviđeno je pravo pribavljanje činjenica i dokaza od svih nadležnih tijela bez odgode po čemu tužitelj također nije postupio. Iz navedenog proizlazi dužnost dužnosnika očitovati se te dostaviti zatražene obavijesti i dokaze što je utemeljeno na zakonskoj osnovi i proizlazi i iz njegove pretpostavke obavljanja javne dužnosti, a koji ne obavlja za svoje interese i svoj račun nego za interese korist društva i građana Republike Hrvatske. Stoga navodi da tužitelj svojom pasivnošću kako prije pokretanja postupka tako i nakon pokretanja istoga je postupio protivno obvezama predviđenim člankom 39. stavcima 3. i 5. ZSSI-a. Predlaže Sudu priklopiti spis poslovni broj: Us I-8/2023 i u isti izvršiti uvid te predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. U provedenom dokaznom postupku Sud je izvršio uvid u predmetni spis, spis tuženika i isprave priložene u isti, te je na izričiti zahtjev tužitelja, u skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS), održao raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja i službene osobe tuženika.

4.1. Na održanoj raspravi je opunomoćenik tužitelja u bitnome ponovio tužbene navode ističući da je jedan postupak protiv tužitelja pokrenut po prijavi nadležnog tijela, a drugi po službenoj dužnosti, ali da se ne radi o dvije, već jednoj pravnoj osnovi iz članka 7. stavka 1. točke c. ZSSI-a. Ponovno problematizira karakter zamolbe u odnosu na prijedlog i ističe da ista nije obvezujuća pa da stoga tužitelj nije mogao učiniti zlouporabu. Tvrdi da je upitno tko je u konkretnom slučaju pasivno legitimiran i nisu li to onda članovi Općinskog vijeća koji su donijeli odluku o financiranju ukoliko su time učinili zlouporabu. Prigovara i tuženikovom tumačenju zamolbe kao prijedloga, za koje tvrdi da postoji velika razlika u smislu odredaba pozitivnog zakonodavstva koje uređuju prava i obveze dužnosnika tijela lokalne samouprave, a prigovara i tumačenju članka 39. stavka 3. ZSSI-a kojim je propisana obveza povjerenstva obavijestiti dužnosnika po pokretanju postupka i zatražiti njegovo očitovanje.

4.2. Opunomoćenik tuženika je na raspravi u odnosu na navode tužitelja istaknuo da je procesno pravni element spajanja predmeta u konkretnom slučaju bespredmetan te da je zakonom određena fakultativnost u odluci tuženika glede spajanja predmeta te ostaje kod detaljnog obrazloženja iz točke 4. odgovora na tužbu. Tuženik nadalje navodi da sam tužitelj pogrešno tumači odredbu članka 44. ZUP-a te da pravna osnova za donošenje odluka je odredba članka 7. stavka 1. točka c ZSSI-a ali se u predmetnom slučaju radi o potpuno činjenično različitim stvarima odnosno povredama ovdje tužitelja koje su jasno i nedvojbeno utvrđene. Smatra da tužitelj očito ne razumije nadležnost i zakon po kojem tuženik postupa, ZSSI te je tuženiku

dopušteno koristiti odredbe ZUP-a u slučajevima pravnih praznina odnosno kada to ZSSI izričito propisuje. Navodi da se tužitelj pogrešno poziva na odredbe ZUP-a u kojem je predviđen postupak postupanja nadležnog tijela po službenoj dužnosti odnosno na zahtjev stranke te se u slučaju postupka pred Povjerenstvom isti pokreće odnosno vodi po službenoj dužnosti na temelju prijave ili eventualno na zahtjev same stranke, obveznika. Ističe razliku predmeta za koje tužitelj tvrdi da je trebalo spojiti, odnosno ističe da je predmet ovog sudskog spora pokrenut pred Povjerenstvom po službenoj dužnosti na temelju javno dostupnih činjenica dok je u drugom predmetu pokrenut i vođen postupak na temelju vjerodostojne prijave. U vezi navoda tužitelja da prijedlog nije isto što i zamolba odnosno da tužitelj svojim radnjama nije doveo nikoga u zabludu, navodi da je Povjerenstvo 4. studenoga 2019. postavilo zahtjev za očitovanje i dostavu dokumentacije Općine Čeminac na čelu koje je bio tužitelj u kojem je navedeno općenito dokumentacija koja se traži dok je upravo ovdje tužitelj izbjegavajući odnosno pokušavajući manipulirati odgovorima odnosno dostavom dokumentacije 13. studenoga 2019. sam naveo da nije podnio prijedlog za plaćanje troškova Općinskom vijeću niti mu je Općina platila bilo kakva pravosudne troškove. Navodi da je samim takvim prijevornim postupanjem u tom trenutku doveo u zabludu tuženika budući da je dana 6. srpnja 2020. naknadno dostavljena zamolba tužitelja za plaćanje pravosudnih troškova, a koja datira s danom 6. rujna 2019. odnosno više od tri mjeseca prije nego je dostavio očitovanje da nikada nije podnio prijedlog za podmirenje odvjjetničkih troškova. Predložio je Sudu odbiti tužbeni zahtjev kao i troškove postupka.

5. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u skladu s odredbom članka 55. stavka 3. i članka 31. ZUS-a, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz podataka spisa predmeta, proizlazi da je tuženik na 144. sjednici održanoj 1. listopada 2021. pokrenuo postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv tužitelja kao dužnosnika, općinskog načelnika Općine Čeminac do 27. lipnja 2022., zbog moguće povrede članka 7. podstavka c) ZSSI-a, a koja proizlazi iz podnošenja zamolbe Općinskom vijeću Općine Čeminac da plaćanje troškova pravosudnih postupaka koji se vode protiv tužitelja, zbog sumnji da je u svojstvu općinskog načelnika poduzimao radnje na teret proračuna Općine Čeminac čime joj je nanesena šteta od najmanje 63.000,00 kn, preuzme Općina Čeminac, a što bi predstavljalo zlouporabu prava koja proizlaze iz obnašanja navedene dužnosti.

6.1. Tužitelj se na odluku o pokretanju postupka nije očitovao.

7. Saznanje o mogućoj povredi tuženik je stekao iz članka na portalu tportal.hr objavljenog 11. rujna 2019. pod naslovom "Apsurdno: Baranjska općina platit će odvjetnika načelniku kojega terete da ju je oštetio za najmanje 63.000 kuna".

8. Nadalje, tuženik je u skladu s člankom 39. stavkom 5. ZSSI-a, pribavio očitovanje Općine Čeminac KLASA: 711-01/19-01/0004, URBROJ: 2100/05-02-19- od 13. studenog 2019., dano i potpisano po tužitelju kao općinskom načelniku u kojem je potvrđeno da je Općinsko vijeće Općine Čeminac na 22. sjednici 6. rujna 2019. donijelo Odluku o preuzimanju podmirenja pravosudnih troškova načelnika Općine Čeminac, da tužitelj nije podnio prijedlog, te da do tada nisu plaćeni nikakvi pravosudni troškovi.

8.1. Priložena je Odluka o preuzimanju obveza troškova načelnika Općine Čeminac KLASA: 022-02/19-01/0004, URBROJ: 2100/05-03-19-2 od 6. rujna 2019. te zapisnik sa 22. sjednice Općinskog vijeća Općine Čeminac na kojem je razmatrana zamolba tužitelja i donesena odluka, ali ne i zamolba tužitelja.

8.2. Ista je tek nakon naknadnog traženja dostavljena po pročelnici Jedinственog upravnog odjela Općine Čeminac uz dopis od 6. srpnja 2020., a iz koje zamolbe proizlazi da tužitelj kao načelnik Općine Čeminac moli Općinsko vijeće plaćanje troškova pravosudnih postupaka u predmetima gdje je u funkciji načelnika

opterećen troškovima koji su plod "političkih igara" s ciljem promjene vlasti u Općini, prisutne "političko-policijske i medijske hajke potpomognute USKOKOM" te navodi kako troškovi iscrpljuju njegovu financijsku situaciju, pa će biti zahvalan na odobrenju te zamolbe.

8.3. Tuženik je nadalje dopisima od 9. listopada 2020., 20. siječnja 2021. i 13. kolovoza 2021. od Općine Čeminac zatražio očitovanje je li općina platila pravosudne troškove tužitelju po odluci Općinskog vijeća od 9. rujna 2019. ali na koje se ista nije očitovala niti je dostavljena dokumentacija, iako je to ista bila u obvezi učiniti bez odgode prema članku 39. stavku 5. ZSSI-a.

9. Imajući u vidu iznesenu pravnu i činjeničnu situaciju, tuženik je, imajući u vidu propisano odredbama ZSSI-a donio osporavanu odluku o počinjenoj povredi odredbe članka 7. točke c) ZSSI-a.

10. Prema članku 7. stavku 1. točki c) ZSSI-a, obveznicima ovoga Zakona zabranjeno je zlouporabiti posebna prava obveznika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

10.1. Člankom 2. stavkom 1. ZSSI-a previđeno je da u obnašanju javne dužnosti dužnosnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa. Stavkom 2. istog članka propisano je Sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili se osnovano može smatrati da privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili privatni interes dužnosnika može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti.

10.2. U skladu s odredbom članka 5. ZSSI-a dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana (stavak 1.). Dužnosnici su osobno odgovorni za svoje djelovanje u obnašanju javnih dužnosti na koje su imenovani, odnosno izabrani prema tijelu ili građanima koji su ih imenovali ili izabrali (stavak 2.). Dužnosnici ne smiju koristiti javnu dužnost za osobni probitak ili probitak osobe koja je s njima povezana. Dužnosnici ne smiju biti ni u kakvom odnosu ovisnosti prema osobama koje bi mogle utjecati na njihovu objektivnost (stavak 3.).

11. Dakle, nesporno je da je tužitelj kao načelnik Općine Čeminac podnio zamolbu za plaćanje troškova pravosudnih postupaka koji se vode zbog radnji koje je on poduzimao upravo na štetu proračuna te općine, te da mu je na sjednici Općinskog vijeća 6. rujna 2019. na kojoj je i on sudjelovao zamolba usvojena s 8 glasova "za", 2 "protiv" i 1 suzdržanim glasom koja odluka je objavljena u Službenom glasilu Općine Čeminac broj 7/2019 od 6. rujna 2019. Nesporno je i da tužitelj nije dostavio svoje očitovanje na odluku o pokretanju postupka i nije aktivno sudjelovao, a Općina Čeminac također nije dostavila zatraženu dokumentaciju unatoč obvezi iz članka 39. stavka 5. ZSSI. Tom odredbom je predviđeno da Povjerenstvo ima pravo pribaviti činjenice i dokaze djelovanjem drugih tijela javne vlasti. Nadležna tijela u Republici Hrvatskoj, dužne su bez odgode, na njegov zahtjev, dostaviti zatražene obavijesti i dokaze.

12. Stoga je tuženik osnovano zaključio kako se u konkretnoj situaciji radi o osobnoj kaznenoj odgovornosti dužnosnika pa karakter takve zamolbe usmjeren prema Općini na čijem je čelu da ista snosi troškove koje tužitelj kao dužnosnik ima u postupcima radi moguće kaznene odgovornosti koja proizlazi iz domene obnašanja dužnosti općinskog načelnika, ukazuje na zlouporabu prava koja proizlaze iz obnašanja dužnosti općinskog načelnika Općine Čeminac, a što predstavlja zabranjeno djelovanje dužnosnika iz članka 7. stavka 1. točke c) ZSSI-a, s kojim zaključkom se u cijelosti slaže i ovaj Sud.

13. Tužitelj prije svega prigovara što tuženik nije spojio sve postupke koje se vode protiv tužitelja odnosno postupak pokrenut 29. listopada 2021. sa predmetnim postupkom pozivajući se na propisano člankom 44. stavkom 1. ZUP-a. Sud je stoga prihvatio zahtjev obje stranke te priložio ovom predmetu predmet poslovni broj: 1 Us I-8/2023 i u isti izvršio uvid.

13.1. Prije svega, tuženik osnovano navodi da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe ZSSI-a, koje ne predviđaju spajanje postupka, a tek podredno se kao procesni propis primjenjuje ZUP. Odredbom članka 44. stavka 1. ZUP-a je predviđeno da dvije upravne stvari ili više njih se zaključkom mogu spojiti u jedan postupak, ako se prava ili obveze stranaka temelje na istoj pravnoj osnovi i na istom ili sličnom činjeničnom stanju, a javnopravno tijelo koje vodi postupak stvarno je i mjesno nadležno za vođenje svih tih postupaka.

13.2. Dakle, spajanje postupaka je predviđeno kao fakultativna mogućnost o kojoj odlučuje tijelo koje postupak provodi, a ne radi se obvezi kako to pogrešno tumači tužitelj. K tome, nužna pretpostavka za spajanje postupaka je ista pravna osnova i isto ili slično činjenično stanje koja u konkretnom slučaju nije ispunjena, a i postupak pokrenut 29. listopada 2021. je iniciran po prijavi ovlaštenog državnog tijela, dok je predmetni postupak otvoren po službenoj dužnosti na temelju javno dostupnih informacija, te se radi o dvije različite osnove te je prigovor tužitelja iznesen u tom pravcu neosnovan.

13.3. S obzirom da je tužitelj u oba postupka bio pasivan i nije sudjelovao, sama činjenica vođenja dva paralelna, različito pokrenuta postupka nije od nikakvog utjecaja na povredu njegovih prava niti se spajanjem postiže ekonomičnost postupka, osim što je interes tužitelja primjena odredbe članka 44. stavka 1. ZSSI-a, prema kojem sankciju obustave isplate neto mjesečne plaće Povjerenstvo izriče u iznosu od 2.000,00 do 40.000,00 kuna vodeći računa o težini i posljedicama povrede Zakona, pa bi u slučaju jedinstvenog vođenja postupka, sankcija za tužitelja morala biti izrečena u minimalno dvostruko manjem iznosu.

14. U vezi prigovora tužitelja da je nesudjelovanje u postupku njegovo pravo, a ne dužnost, tužitelj je prije svega bio dužnosnik koji obavlja javnu dužnost (članak 3. stavak 1. točka 39. ZSSI-a). Pri tome je člankom 39. stavkom 3. ZSSI-a propisano da će Povjerenstvo o pokretanju postupka iz stavka 1. ovog članka izvijestiti dužnosnika te obvezno zatražiti njegovo očitovanje o navodima prijave koje je dužnosnik dužan dostaviti Povjerenstvu u roku od 15 dana od primitka pisanog zahtjeva. Dakle, tužitelj je kao dužnosnik bio dužan dostaviti svoje očitovanje, na to se oglušio i to nije učinio niti u nastavku postupka, već tek brojne prigovore iznosi u ovom upravnom sporu. Time se svjesno izložio mogućnosti, odnosno riziku da se odluka donese bez uzimanja u obzir njegovih navoda i razloga, te je sav teret utvrđivanja materijalne istine i prikupljanja dokaza ostao jednostrano na tuženiku, a tome je osim tužitelja pridonijela i Općina Čeminac postupajući protivno članku 39. stavku 5. ZSSI-a. Stoga propust tužitelja, a koji on naziva njegovim "pravom" može samo negativno djelovati po njegove interese, pa on kao dužnosnik koji je tijekom upravnog postupka utvrđivanja sukoba interesa bio potpuno pasivan ne može očekivati ni da tuženik ni upravni sud u upravnom sporu, po prvi puta, utvrđuje činjenice i izvodi dokaze koje je mogao, ali nije iznio u postupku pred tuženikom prije donošenja odluke o tome je li određeno djelovanje ili propust dužnosnika predstavlja povredu odredbi ZSSI-a. Posebno u situaciji kada tužitelj ni ne tvrdi da je nešto drugo, osim potrebe za odugovlačenjem postupka, bio razlog za pasivnost tijekom upravnog postupka.

15. Nadalje, tužitelj prigovara korištenoj terminologiji tuženika, odnosno smatra odlučnim razliku je li tužitelj podnio zamolbu ili prijedlog Općinskom vijeću Općine Čeminac za snošenje pravosudnih troškova vođenja kaznenih postupaka radi djela počinjenih na štetu Općine Čeminac. Tužitelj pogrešno navodi da tuženik

zamolbu tužitelja tretira kao prijedlog s obvezujućim učinkom te da samo podnošenje zamolbe ne veže Općinsko vijeće da zamolbu usvoji, pa teret odgovornosti prebacuje na Predstavničko tijelo Općine. Pri tome tuženik osnovano navodi da je tužitelj zamolbu podnio za podmirivanje troškova radi osobne kaznene odgovornosti počinjene upravo u svojstvu Općinskog načelnika što je protivno članku 5. stavku 1. ZSSI-a, prema kojem dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana. Stoga je problematičan sam karakter podnošenja takve zamolbe te tužitelj pogrešno tumači da je ključno je li Općinsko vijeće takvu zamolbu usvojilo ili ne. K tome, zamolbi je udovoljeno istoga dana, na 22. sjednici i to u prisutnosti tužitelja što predstavlja indirektni pritisak, što bi se moglo drugačije protumačiti da je glasanje bilo tajno ili bez prisutnosti tužitelja kao općinskog načelnika.

15.1. Stoga je tuženik opravdano zaključio da podnošenje zamolbe tužitelja kao dužnosnika da Općina Čeminac snosi troškove koje je tužitelj imao u postupcima vezanim za moguću kaznenu odgovornost koja proizlazi upravo iz domene obnašanja dužnosti Općinskog načelnika jasno i nedvojbeno ukazuje na zlouporabu prava koja proizlaze iz obnašanja dužnosti Općinskog načelnika Općine Čeminac, što predstavlja zabranjeno djelovanje dužnosnika iz članka 7. stavka 1. točke c) ZSSI-a. Dakle, riječ je o postupanju koje ima obilježja zlouporabe posebnih prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti, kojim se, ako se takvim postupanjem i ostvaruje ovlaštenje koje dopušta pravna norma, to čini protivno cilju, duhu i društvenom smislu pravnih normi, a tužitelj tijekom postupka pred tuženikom nije ni pokušao dokazati suprotno, već njegova pasivnost, kao i pasivnost Općine Čeminac su općenito bili usmjereni samo na odugovlačenje postupka pa je time neosnovan i prigovor tužitelja o trajanju istoga i vremenu kada je odluka donesena.

16. U odnosu na izrečenu sankciju tužitelju u točki II. izreke pobijane odluke, u pogledu vrste i visine, ista je donesena u granicama ovlasti i u skladu sa svrhom radi koje je ovlast dana, pa stoga odluku o sankciji prihvaća i ovaj Sud.

17. Slijedom iznesenoga, Sud je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučio kao pod točkom I. izreke ove presude.

18. U odnosu na zatražene troškove spora, odlučeno je primjenom odredbe članka 79. stavak 4. ZUS-a kojom je propisano da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drugačije propisano. Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio spor, odlučeno je kao u točki II. izreke presude.

U Osijeku 12. listopada 2023.

Sutkinja
Valentina Grgić Smoljo

Dokument je elektronički potpisan:

Valentina Grgić
Smoljo

Vrijeme potpisivanja:

18-10-2023
12:10:20

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U OSIJEKU
2.5.4.97#0C1156415448522D3033303931363538313332
OU=Signature
S=Grgić Smoljo
G=Valentina
CN=Valentina Grgić Smoljo

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i

sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba protiv presude odgađa izvršenje presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

DNA:

1. Tužitelju, po opunomoćeniku
2. Tuženiku.

Broj zapisa: **9-3085e-51750**

Kontrolni broj: **08b16-ee4f6-30f79**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Valentina Grgić Smoljo, O=UPRAVNI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.